

det er absolut ikke af en saadan Karakter, at det har nogen Forbindelse med en Straffelov. Jeg tror, at hun i et enkelt Tilfælde, efter hvad der har foreligget for mig, som sagt er kommet for langt ud, men jeg tror aldeles ikke, hun har en Opfattelse af disse Spørgsmaal, som overhovedet bør drages ind i eller har nogen Art af Konsekvenser med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt hun som Forfatterinde skal staa paa den danske Finanslov eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt bebrejdede mig, at jeg havde betegnet det ærede Medlem Hr. Blang som havende taget Stade paa det mørke Fastland, og bebrejdede mig, at jeg ikke syntes i min Argumentation at ville tage Hensyn til de Bibelsteder, som det ærede Medlem Hr. Blang anførte, og denne Bebrejdelse overfor mig støttede det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt paa den Betragtning, at det forekom ham, at et Citat af Bibelen ikke var ringere end mangfoldige af de Citater, der bruges her i Rigsdagen — heri er jeg enig med det ærede Medlem —, og han tilføjede, at der findes ingen Bog i Verden, som er saa udbredt som Bibelen; „en Bog, der er oversat paa ikke mindre end 500 Sprog, synes jeg nok der kunde være Grund og Ret til at citere“, sagde det ærede Medlem. Men jeg ser ikke, det har nogen Forbindelse med det, jeg sagde, idet jeg kun udtalte, at jeg ikke ønskede at fægte med det ærede Medlem Hr. Blang ved Hjælp af Skriftsteder. Deri ligger ikke nogen Art af Undervurdering af Bibelens Betydning, men tværtimod en Anerkendelse af, at den som et Arsenal er forsynet med en saadan Masse forskelligartede Skriftsteder, at man ligefrem vilde kunne føre en langvarig Kamp ogsaa med Hensyn til Dødsstraffen ved Skriftsteder, der gensidig modsiger hinanden. Ved Bibelen tager jeg her i Modsætning til enkelte ærede Medlemmer Hensyn ikke alene til det gamle, men ogsaa til det nye Testamente.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen var meget imod, at Blasfemiparagraffen var udgaaet, og det samme gjaldt det ærede Medlem Hr. Axel Møller. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde, at naar det var givet, at man ikke kunde opnaa noget som helst godt for Samfundet ved at gøre Blasfemi straffrit, saa skulde man straffe denne Forbrydelse. Ja, det er jo rigtigt, hvis det er givet, at man ikke kan opnaa nogetsomhelst godt; men det er det, jeg er i meget stor Tvivl om, og det er det, der laa i det Citat, jeg kom med af Hørup, at jeg netop er bange for, at man kan gøre megen

Skade ved en Blasfemiparagraf — naturligvis ikke i den nuværende Justitsministers Haand, men maaske i kommandes.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller argumenterede jo ogsaa for Bevarelsen af en Blasfemiparagraf. Maa jeg dertil sige, at jeg synes, det er det vanskeligste Omraade, paa hvilket man overhovedet kan tænke sig at beskytte Følelser; vi er her inde paa et Omraade, hvor ingen ved noget, ingen ved noget ud fra en objektiv Betragtning, subjektivt kan man have en Opfattelse af, at man ved fuld Besked. Vi er her inde paa et Omraade, hvor der gives, jeg ved ikke hvor mange Hundrede Religioner foruden min egen, og hvor det for de fleste Mennesker tilsyneladende er ganske afhængigt af det Sted, hvor de bor i Verden, hvilken Religion de har. Overfor et Forhold som dette at ville straffe den, der, som der staa i den nugældende Straffelov, driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet bestaaende Religionssamfunds Troslærdomme eller Gudsdyrkelse, synes jeg er meget farligt. Der staa ikke en Gang: „anerkendt“ Religionssamfund, og jeg ved for Resten ikke, med hvilken Begrundelse man anerkender det ene Religionssamfund mere end det andet.

Jeg tror, at en Blasfemiparagraf let kan misbruges, og ved Misbrug forstaar jeg ikke, at man rammer grove Karikaturer, meningsløse Overfald, forhaanende Spot over religiøse Følelser eller lignende, det har jeg ikke noget imod at ramme. Jeg tror heller ikke, at den Slags gadedrengeagtige eller raa Overfald i Virkeligheden gør noget Indtryk paa nogen, heller ikke paa dem, der bliver overfaldet. Nej, det, der er det farlige ved en Blasfemiparagraf, er, at man let kan komme til at ramme den dybsindigste, den mest tankevægtige Kritik, de klareste og bedste Udtryk for den menneskelige Tankevirksomhed, naar de rammer de mest bornerte Udslag af Dogmetro eller religiøs Følelse. Det er det farlige ved en Blasfemiparagraf, og det er derfor, Citatet fra Hørup er træffende.

Det er formodentlig ogsaa derfor, at baade Biskop Ostenfeld og Kirkeministeriet har sluttet sig til den Opfattelse, som jeg altsaa har gjort gældende, at man ikke bør have en Blasfemiparagraf. I Kommissionsudkastet foreslaar jo to Medlemmer, Goll og Olrik, at „den, som offentlig driver Spot med eller forhaaner noget her i Landet lovligt bestaaende Religionssamfunds Troslærdomme eller Gudsdyrkelse, straffes med Bøde eller Hæfte“, altsaa en Bestemmelse svarende til den nugældende